

ISSN 2738-1323

СТУДЕНТСКИ ПАРЛАМЕНТ

ВШССОВ у Кикинди

БРОЈ 6

СТУДЕНТСКА БАЈКА

ИЗДАЊЕ ФЕБРУАР 2023.

„Студентска бајка”

Лист студената Високе школе струковних студија за образовање
васпитача у Кикинди
Број 6

Оснивач и издавач

ВШССОВ у Кикинди

Студентски парламент ВШССОВ у Кикинди

Светосавска 57, Кикинда

Директор и главни уредник

др Ангела Месарош Живков

Уредништво

Светлана Крнета, председник Студентског парламента

Тања Бркљач, мастер

др Србислава Павлов

Лектор

Тања Бркљач, мастер

Редакција

Ана Вукобрат, мастер

др Миланка Маљковић

Студентска редакција

Никола Халаи

Светлана Крнета

Андреа Ранђеловић

Огњен Лукић

Наташа Барна Зорић

Татијана Барна

Кристина Божин

Марија Радовановић

Дизајн корица

Стефан Радин

Прелом

Стефан Радин

СТАВОВИ ИЗНЕТИ У ТЕКСТОВИМА ПРЕДСТАВЉАЈУ ИСКЉУЧИВО
ЛИЧНЕ СТАВОВЕ АУТОРА И НЕ ОДРАЖАВАЈУ НЕОПХОДНО СТАВОВЕ
РЕДАКЦИЈЕ.

Код мене се живот ствара, кад уз децу дан пролази.

Препуна сам ја весеља, јер ме живот уз њих мази.

Ти предивни малишани, што се друже и играју.

Те постају већ другари, околине у свом сјају.

Као руже у пупољку, што лепоте своје нуде.

Што цветају целог лета, да најлепше маја буде.

Занимање моје јесте, да их учим, да их пазим.

Да им игре још покажем, да се с њима ја налазим.

Особа сам и ја нежна, и воле ме пријатељи.

Волим дечји смех и грају, кад се смеју и играју.

Па кад уче прва слова, осећам се к'о у рају.

Тамара Саити

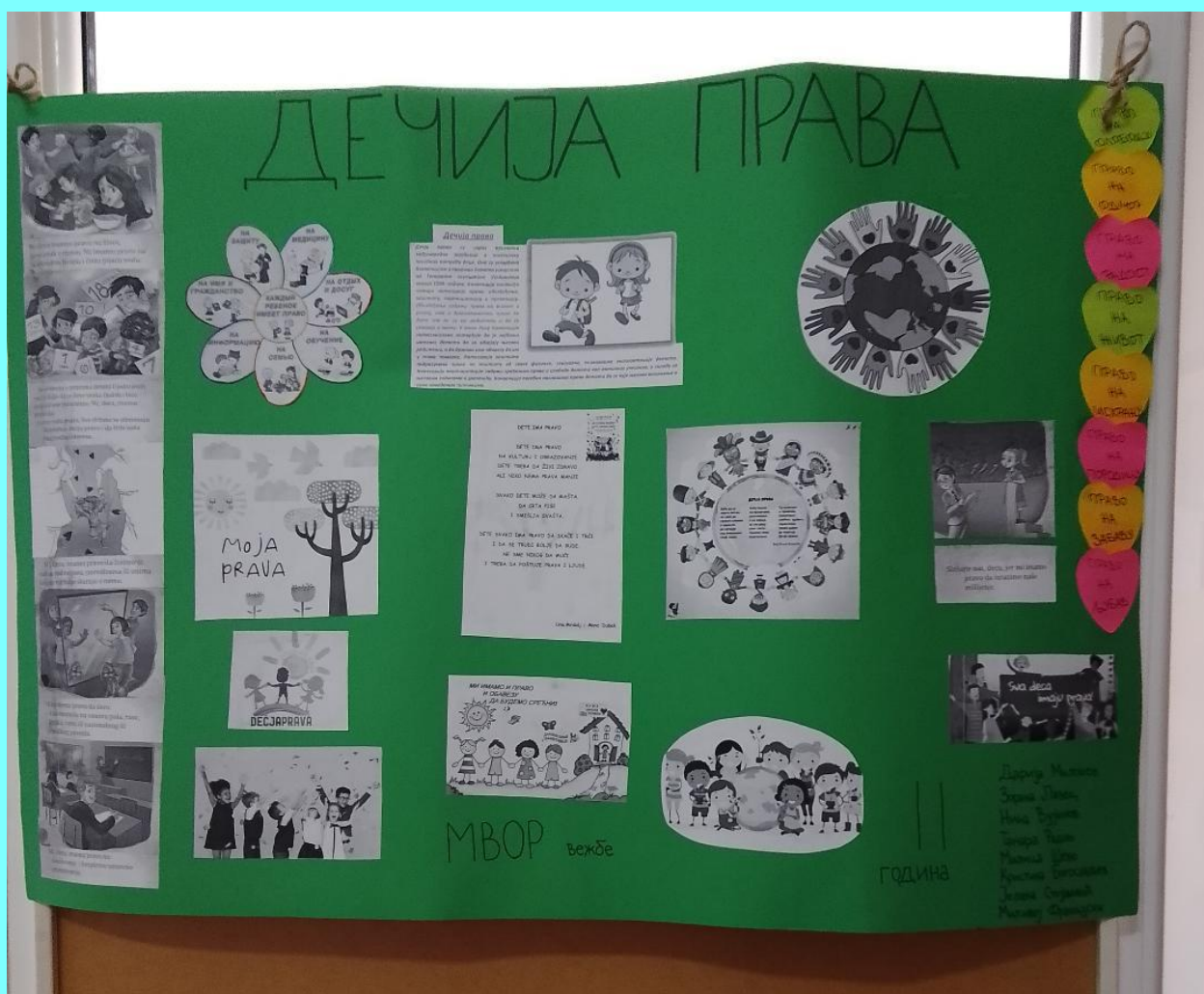
У ВШССОВ У КИКИНДИ ОБЕЛЕЖЕН 20. НОВЕМБАР – МЕЂУНАРОДНИ ДАН ДЕТЕТА др Србислава Павлов

Светски дан деце установљен је 1954. године и обележава се сваке године 20. новембра са циљем промоције међународног заједништва, као и ширења свести о важности напора који се улажу у добробит деце.

Дана 20. новембра 1959. године Генерална скупштина УН је усвојила Декларацију о правима детета. Истог датума, тридесет година касније, 1989. године и Генерална скупштина УН усвојила је Конвенцију о правима детета.

Од 1990. године, Светски дан детета обележава и годишњицу датума када је Генерална скупштина УН усвојила и Декларацију и Конвенцију о дечијим правима.

20. новембар – Међународни дан детета студенти друге године обележили су израдом паноа на којем су приказали дечја права.

НОВОГОДИШЊА РАДИОНИЦА

др Ангела Месарош Живков

Студенти друге и треће године смера Струковни васпитач деце предшколског узраста реализовали су радионицу за израду новогодишњих украса и честитки са ученицима првог (учитељица Јелена Шербула) и трећег разреда (учитељица Мирослава Терзин) ОШ „Жарко Зрењанин“ из Кикинде 15.12.2022. године. Радионици су се прикључили и ђаци средње стручне школе „Милош Црњански“. Украси и честитке су постављени на еколошку јелку која се налази у холу Школе и украшени су прозори. Предметни наставници: др Србислава Павлов, проф. и др Ангела Месарош Живков, проф.

ПРОЈЕКАТ „НОВОГОДИШЊА ЈЕЛКА“

др Ангела Месарош Живков

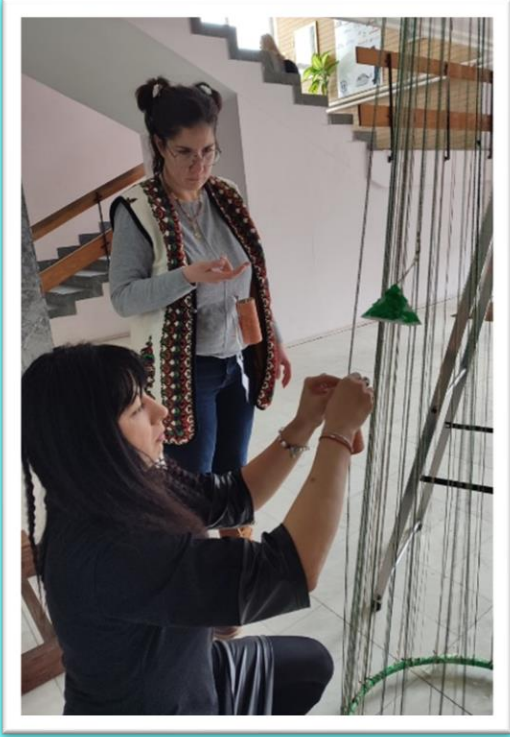
Полазна идеја пројекта у виду прикупљања рециклажног и природног материјала, у циљу израде новогодишње јелке, а у сусрет Новој години, потекла је од студенткиње прве године мастер студија Јелене Пантелић, а подржана је од стране колега студената и професора. У радионицу су укључени сви смерови основних и мастер студија и покренута је израда новогодишњих украса од прикупљеног материјала.

Позив за наставак пројекта уследио је путем писма у виду транспарента изложеног у оквиру радионице за ученике средње стручне школе „Милош Црњански“, децу из вртића из Кикинде и ОШ „Жарко Зрењанин“. Објављена су и онлајн обавештења преко профила наше Школе у виду позива да се сви прикључе пројекту.

Предметни наставници: др Ангела Месарош Живков, проф. др Николета Кукучка Стојановић, проф. и др Данијела Радловић Чубрило, проф.

ПРИМЕР ДОБРЕ ПРАКСЕ – ОРГАНИЗАЦИЈА НОВОГОДИШЊЕГ ВАШАРА У ВРТИЋУ

Миливој Француски

У оквиру праксе у предшколској установи „Радост“ из Чоке, у вртићу „Звончица“ у Остојићеву организовао сам са васпитачима Новогодишњи вашар у вртићу, где су учествовале све васпитачице, наравно, уз подршку директорке вртића.

У овом пројекту су и учествовала и деца вртића, као и родитељи деце, тако што су васпитачи организовали новогодишњи вашар у забавишту 30. децембра 2022. Тог дана су родитељи дошли у време када је био предвиђен вашар, и сваки родитељ је могао да купи шта год је хтео од новогодишњих украса. У понуди од украса било је око 200 артикала. Прикупљени новац директорка вртића је искористила за куповину нових играчака и прибора потребног за рад у вртићу.

др Србислава Павлов

Студенти са својим наставницима, др Србиславом Павлов, МА Аном Вукобрат и директорицом Школе др Ангелом Месарош Живков, наишли су на топао дочек од стране корисника услуга и свих запослених у Центру. Упознали су се са функционисањем, организацијом рада, као и услугама које пружа Центар својим корисницима. Сами корисници припремили су кратак музички програм, а затим су са студентима прионули на креативан ликовни рад.

Готово је

Кажеш тешко ти је што напушташ ме,
да грцаш у себи, а тако усхићено и
смело гледаш у очи и причаш, пуна елана,
с намером да се коначно макнеш с лица места,
док ја тешка срца примам загрљаје твоје, и
знам да међу нама готово је.

Сва озарена лица упрта ка мени,
као хладни шамар, одупирем се ономе што следи,
јер не желим да занемим, а знам што стрепим.

Моје мисли су шкработина.
Безбојна дуга. Безимена слика. Скулптура без облика.
Каткад упуту ми речи које, да се мислим – још је моје.
Твоја топлина уздахе ми опија,
Погледом ме обараш на колена.

Чекање

Када ме буду однели пусти таласи, немој да те брине.
Чекали су на ме. И ја сам чекао. Чекао тебе.
И немој сада да се чудиш мом одласку,
јер ови пусти таласи заувек односе, неповратно.
И не брини, појавиће се нова шкољка,
која просиће, закопана, чекајући на те.

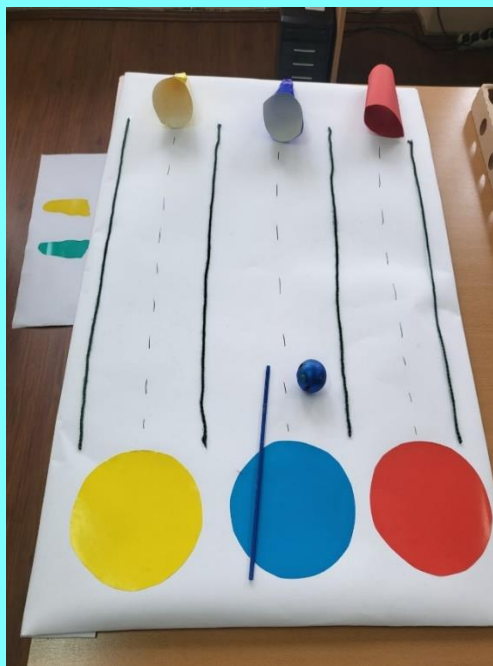
Тамара Саити

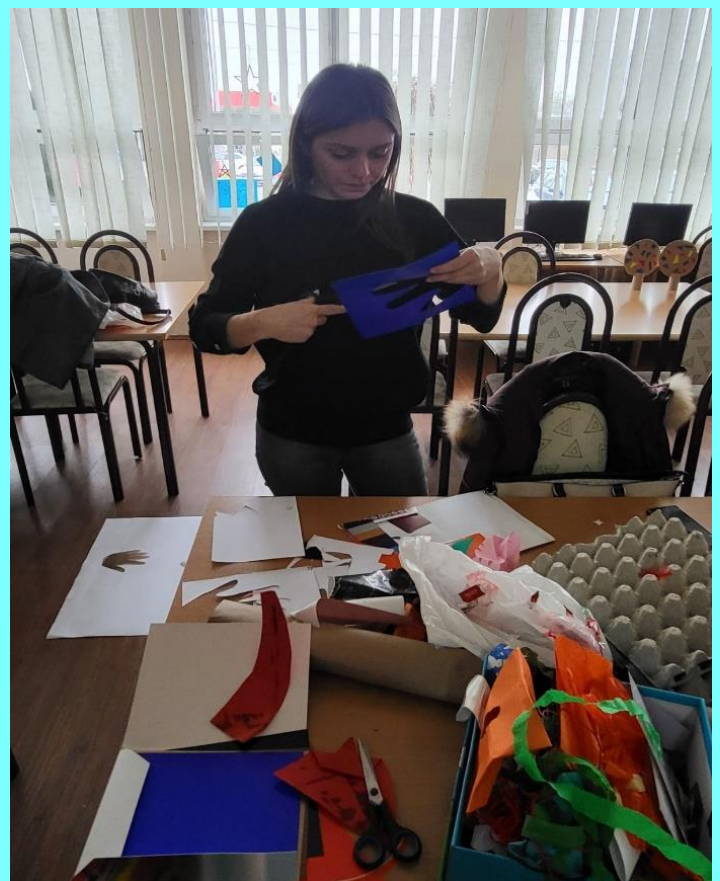
РАДИОНИЦА ЗА ИЗРАДУ РЕКВИЗИТА ЗА ФИЗИЧКО ВАСПИТАЊЕ ОД РЕЦИКЛАЖНОГ МАТЕРИЈАЛА

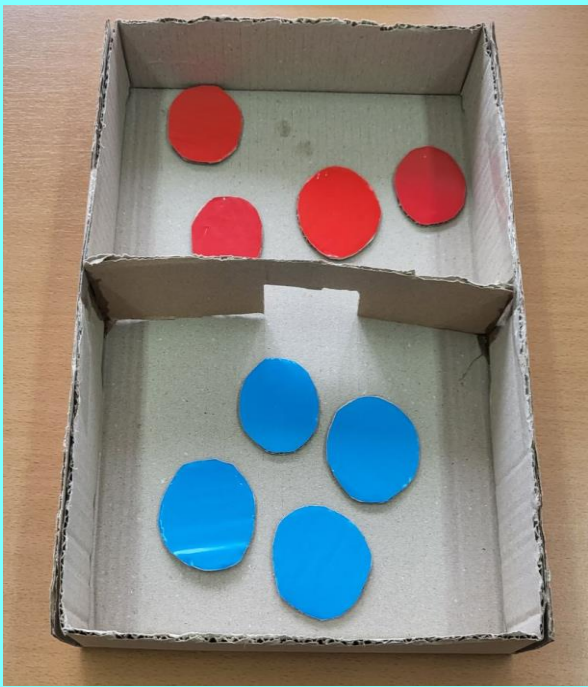
др Ангела Месарош Живков

Студенти прве године мастер струковних студија у оквиру предмета Холистички приступ у психомоторном развоју предшколског детета реализовали су радионицу за израду реквизита за физичко васпитање од рециклажног материјала.

Предметни наставници др Николета Кукучка Стојановић, проф. и др Ангела Месарош Живков, проф.

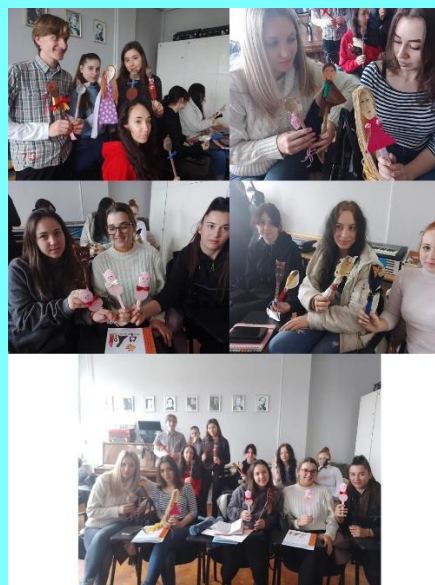

ВАРЈАЧЕ У РУКАМА СТУДЕНАТА ПОСТАЛЕ ЛИКОВИ ИЗ БАЈКИ

др Србислава Павлов

Током часова вежби у оквиру предмета Методика васпитно-образовног рада одржана је радионица за израду лутке као радно-игровног средства. Овога пута, студенткиње и студенти друге године оба смера лутку су правили од варјаче. Задатак је био да се израде ликови из басни и бајки. Дрвене варјаче су се током двочаса претвориле у прасиће, вукове, Црвенкапу, Златокосу, Елзу, принчеве, магарце, коње... Студенти су се водили идејом да „креирање и анимирање лутке има своју примену у свим васпитно-образовном подручјима рада с децом предшколског узраста ... снажно (је) средство за социјализацију детета, али има и велику терапеутску вредност“ (<https://dramskimetod.com/kreacija-i-animacija-lutke-u-radu-sa-decom-predskolskog-uzrasta/>). Израда лутака за студенте представља ново искуство које ће свакако користити у будућем позиву.

ЈОШ МАЛО ЛУТАКА...

др Србислава Павлов

Друга група студената друге године, у оквиру часова вежби из предмета Методика васпитно-образовног рада, одлучила се за израду лутака од различитог материјала. Израђене лутке представљене су на час, а потом изложене у холу Школе.

ПРЕЗЕНТАЦИЈА ПРОЈЕКТА РЕАЛИЗОВАНОГ У ОКВИРУ ПРЕДМЕТА ХОСПИТОВАЊЕ 2

Тамара Ботић

Пројекат „Чиме се то возим“ покренут је 17.01.2022. године у старијој јасленој групи вртића „Златна рибица“. Група се мењала, па сада имамо уписаних 36 деце, од тога 19 дечака и 17 девојчица. У току претходног пројекта, примећујемо да се деца све чешће играју аутићима. У понедељак је дошла девојчица А. П. која нам је рекла да је дошла аутом у вртић. Девојчица К. Ш. нам је испричала да је на семафору било црвено када је долазила у вртић, па смо је питали да ли зна шта значи црвено на семафору, на шта је она одговорила „СТОЈ“. Затим смо схватили да се деца све више играју и интересују за превозна средства и саобраћај и отворили смо нови пројекат под називом „Чиме се то возим?“

С обзиром на то да јако често спомињу семафор, решили смо да одведемо децу у шетњицу парком и да успут погледамо мало ближе семафор.

Шетња је протекла овако:

Посматрали смо смењивање боја на семафору и разговарали о томе шта која значи:

ЦРВЕНО – СТАНИ;

ЖУТО – СПРЕМИ СЕ;

ЗЕЛЕНО – КРЕНИ.

Посматрали смо и понашање бициклиста, пешака, кретање аутомобила и аутобуса. Схватили смо да постоји и семафор за пешаке који има само црвену и зелену боју. Црвено за стани, зелено за крени.

Започели смо почетни пано.

Смислили смо још један вид сарадње са родитељима, употребу апликације ПАДЛЕТ помоћу које родитељи могу да прате актуелне пројекте и да имају увид у фотографије, као и то шта и како радимо. Родитељи су добили линк апликације и повратна реакција је била невероватно позитивна. Преко апликације смо их обавестили у који пројекат смо ушли. Такође смо поставили текст и фотографије досадашњих дешавања.

Затим постављамо процесни пано. С обзиром на то да свакодневно користимо све просторе у вртићу, деца се играју од наше радне собе, ходника, до млађе јаслене собе. Из тог разлога у ходнику смо направили литерарну просторну целину коју смо опремили књигама, брошурама, часописима о саобраћају. Док су листали књиге наишли су на слику пешачког прелаза. Након разговора о томе како се прелази улица преко пешачког прелаза, одлучујемо да направимо пешачки прелаз у нашој соби.

Потом смо играли игрицу:

Деца стоје испред пешачког прелаза, ми говоримо зелено – деца прелазе преко прелаза и црвено – деца стоје и чекају инструкцију за зелено да пређу пешачки прелаз.

Данас је у нашој соби полагање лиценце а тема у оквиру пројекта је „Семафор“. Деци је направљен семафор од кутије са остављеним рупама за убацивање лоптица уоквиреним црвеном, жутом и зеленом бојом. Позвали смо их да убацију лоптице у одговарајућим бојама.

На крају смо им понудили хамер са нацртаним семафором да лепе креп папир у одговарајућој боји. Када су завршили, пустили смо им са цд –а песмицу која се зове „Семафор“.

У посети су нам били другари из предшколске групе да нам уруче позивницу за позоришну представу „Деда и репа“ у њиховој изведби. Следеће недеље се одржава.

Користили смо семафор направљен за лиценцу и певали песмицу „Час је црвен, час је жут“.

*Час је **црвен**, час је **жут**
Час је ведар, час је љут.
Прво око значи **СТОЈ**
Да не буде после јој!
Друго око значи пази,
Може нешто да те згази.
Треће значи срећан пут,
Не замери што сам љут.*

Деца су сама прилазила семафору и започињала песмицу.

Пуштали смо деци звуке превозних средстава а они су погађали о чему се ради: авион, трактор, аутомобил, мотор, воз. Деца су углавном умела да препознају звук, али уколико не би успела, давали смо им асоцијације попут: то превозно средство има вагоне, то превозно средство има крила, њим управља пилот итд.

То нас је навело да унесемо мало промене у радну собу, па смо окачили пластифициране слике превозних средстава у висини дечјих очију. Деца често дођу до слика па почне нека нова прича.

Ишли смо у госте код најстарије групе, односно одазвали смо се позиву за представу „Деда и репа“. Након представе, играли смо заједно са другарима уз музику.

Дечак У. Р. је у једном моменту почео да виче „Ћиху, ћиху, ћиху – ху“, пошто је видео слику воза. Пустили смо песму „Ивин возић“ и деца су се ухватила у возић и играла као локомотива и вагони.

Понудили смо деци рециклажни материјал – унутрашњи картон од убруса исечен на пола и темпере. Боју су деца бирала, свако је бојио свој аутић. Деца иначе радо прихватају рад са темперима, лепљење, тако да су и ово радо радили и улагали труд.

Нашим другарицама је био рођендан, па су тим поводом донели тарту од картона, рођенданске капице и балоне. Певали смо песму „Данас нам је диван дан“ и дували свећице. Играли смо се балонима, додавали, бацали у вис... Нацртали смо другарицама свако по цртеж и спојили у аутић албум да им остане за успомену.

С обзиром на долазећи празник 8. март или дан наших мама, понудили смо деци убрусе у облику срца које су отискивали на хамер. Преко тога смо у мањој величини израдили и залепили дечје фотографије са натписом „Мама, волим те“. Тако смо направили мало веће привеске за кључеве за наше маме.

Затим је понуђено деци да на хамеру цртају точкове за аутомобиле.

Правили смо промене у нашој радној соби у складу са пројектом који је актуелан па смо наше аутомобиле које смо бојили темперама и лепили точове закачили да нам висе и красе собу.

Такође смо унели песак у собу и ставили га у полицу. Деца су убацила багере, аутиће, кашике и остале реквизите и свакодневно се играју у тој симболичкој целини.

Правили смо комби од рециклажног материјала. Понудили смо деци картонску кутију, дрвофикс и убресе за облагање кутије. Деца су врло радо четкицом развлачила дрвофикс по кутији и облагала убресима.

Деца су опет користећи литерарну целину у ходнику прелиставала књиге о саобраћају. Овај пут их је заинтересовало ко је полицајац и шта он ради. С обзиром на то да имамо тату полицајца од дечака из наше групе, послали смо му позив преко Вибер поруке да буде наш гост и да исприча деци шта је

посао полицајца. Тата је одговорио да ће проверити смене и покушати да организује дружење са нама или ће послати неког од колега, са реквизитима, како би деци што више приближили свој позив.

Пројекат се и даље наставља. Овим последњим позивом желимо да остваримо како сарадњу са породицом, тако и сарадњу са локалном заједницом, у овом случају са

Полицијском станицом „Марко Краљевић“ у Новом Саду.

ВЕЖБАЈМО ЗАЈЕДНО – ЧАС ФИЗИЧКОГ ВАСПИТАЊА СА КОРИСНИЦИМА НАШЕ КУЋЕ др Ангела Месарош Живков

У оквиру предмета Физичко васпитање студенти прве године угостили су кориснике Центра за пружање социјалне услуге „Наша кућа“ и реализовано је заједничко вежбање са циљем упознавања свих са применом различитих реквизита и справама кроз природне облике кретања, вежбе обликовања, полигон и покретне игре. Вежбању су се прикључили и васпитачи Наше куће као и директорица Цецилија Шајбер.

Предметни наставник др Ангела Месарош Живков, проф.

САВИЋУ НАГРАДА „СЛУЖБЕНОГ ГЛАСНИКА“

МА Тања Бркљач

Прошлогодишњи мастер студент наше Школе, Немања Савић, који се иначе бави књижевним и новинарским радом, награђен је на престижном књижевном конкурс за студентску причу, који је у години за нама расписао „Службени гласник“. Наиме, Савићева прича „Вероватно“ изабрана је међу 15 најбољих студентских прича од стотињак пристиглих.

Зборник најбољих прича „Службени гласник“ ће објавити у априлу и том приликом ће бити уприличена београдска промоција. Иначе, због ауторских права, овај пут ћемо остати ускраћени за Савићеву причу, а он сам је за „Студентску бајку“ изјавио: *Због ауторских права, на чему инсистира „Службени гласник“, током ове године не могу да публикујем причу, то јест, они као издавач су искључиви носиоци тзв. copy right-а, али оно што могу да обелоданим је да прича има и подтекст, али је писана колоквијално и ефектно, како и иначе пишем и да, наравно, крај доноси велеобрт на нивоу апсурда. Све то сам остварио брзим језичким средствима, са двадесетак реченица, колико награђена прича има, па ми је још драже што је Гласников жири препознао квалитет језгровитог писања.*

Иначе, овај бивши студент наше Школе објавио је 9 публикација, махом за децу, превођен је и награђиван преко 60 пута у земљи и иностранству; поред Србије објављиван је у Хрватској и Јапану. Тренутно је списатељски ангажован у новосадском листу „Дневник“, али, како сам каже, кад год може у новинама се труди да промовише и нашу Школу и град Кикинду.

У наставку прочитајте и два интервјуа које је Немања Савић водио са одабраним саговорницима.

ДАВИД АЛБАХАРИ, ПИШЕМ НА ПРВОМ ЈЕЗИКУ

Немања Савић

Давид Албахари (1948), један од водећих домаћих прозних писаца, након деценијског боравка у Канади и поновног повратка у Београд, с потписником овог интервјуа сумирао је укратко делић свога стваралаштва.

Ако је „Мамац“ роман о изгнанству и роман о мајци, који се Ваш роман може тумачити као роман о оцу?

О оцу говори мој роман „Цинк“. „Цинк“ је заправо роман о оцу који је настао пре романа о мајци, пре романа „Мамац“, али у некој мојој замисли та два романа, дакле роман „Цинк“ и роман „Мамац“, требало би да се читају заједно, односно један је у огледалу другог. Када се прочита један, онда се прочита други, без обзира на редослед, увиђају се одређене нити, повезаности, рефлексije и један се огледа у другом, један је огледало другог и мислим да је нека врста најбољег читалачког доживљаја мојих књига, када се те две књиге прочитају заједно.

Изгнанство је присутно и у Вашем роману „Мрак“?

Роман „Мрак“ је роман који такође говори о изгнанству, али на један трагичнији начин, помало неуобичајено можда за моје писање, на начин који је повезан више са политиком, него што је то случај у роману „Мамац“.

„Мамац“ је, рекли смо, роман о изгнанству, а такође можда и „Други језик“, па сте једном навели да је „Други језик“ ипак писан на првом језику?

Ја и даље пишем на првом језику. Не одустајем од првог језика. Други језик је средство, да тако кажем, којим се служим само када пишем неке мале текстове или есеје, а прозу, дакле приче и романи и даље пишем на првом језику. Због тога су ми и доласци на Сајам књига, на који долазим сваке године изузетно важни, јер када живите далеко од језика, чак и када сте повезани са великим бројем људи са ових простора који тамо бораве, ви ипак мало губите неке нити, неки контакт не са језиком у целини, него са оним свакодневним, текућим језиком који се такође свакодневно мења. Значи, ови доласци овде за мене су, како то људи кажу „пуњење батерија“, с тим што у мом случају то су језичке батерије, и обнављајући, послушкујући тај ритам језика, заправо овде почињем да пишем нове приче које исписујем тамо далеко у окружењу другог језика.

Може ли се Пећ као место вашег рођења симболично и проширено тумачити и као глобална метафора за балканску ватру?

Балкан је Балкан, без обзира у ком делу Балкана је човек поникао. Ова симболична слика, симболична могућност тумачења коју ви помињете, веома је занимљива и морам признати није ми падала на памет до сада, сад сте ми можда неку језичко-симболичну клицу, неки мали вирус, пренели из којег ће можда нешто настати. Могуће је да то може тако да се схвати, мада ја не бих волео да се помисли да сам ја зато што сам се родио у Пећи кривац за ватру која гори на Балкану.

ДУШАН КОВАЧЕВИЋ, ВРЕМЕ МЕ ЈЕ ПРЕГАЗИЛО

Немања Савић

Драмски и прозни писац, песник, редитељ и још много тога. Човек који потписује сценарије за неке од класика овдашње кинематографије академик Душан Ковачевић је за наш лист направио кратку рекапитулацију свога стваралаштва.

Душко Ковачевић од 1973, од Маратонаца па до данас слика десни профил Београда, односно нашу слику у огледалу?

Па ви сте рекли сад у једној реченици причу о четрдесет шест-седам година. Како је то лако рећи. Али стварно од премијере *Маратонаца* од '73. године па до данас се бавим писањем, и хвала богу још сам жив (смех). То је најбитније.

Која је разлика у књижевном поступку између драмског текста и романескне форме којом се такође бавите у последње време?

Разлика је на први поглед мала, али у суштини је изузетно битна јер је писање за позориште, рекао бих, посебна крвна група. Разликује се у форми, разликује се нарочито у исписивању реченица. За мене је позориште отприлике једна врста уметности дијалога и нисам баш велики љубитељ експерименталног и позоришта слика. Више сам у причи о класичном позоришту и класичној литератури. Можда ме мало време прегазило, али ја волим драму која се писала у деветнаестом и првој половини двадесетог века.

Признајете ли тврдњу јавности да сте наследник Нушића и те линије?

Признао или не признао, мени то по причама следује – јер сам комедиограф. Да се не бавим комедијом вероватно би причали о неком другом писцу, али нажалост, или на срећу, српска драмска литература је пре свега базирана на комедиографији. Када погледамо оно што је од пре сто педесет година и више исписано до данас, темељи српске драматургије су комедиографија, али не у правом смислу. Не причамо сад о водвиљу, не причамо о лаким комедијама, јер почевши од *Родољубаца* па до данас, ако нешто ваља, то у себи пре свега има и извесну горчину и нешто чему комедија служи само као обланда за озбиљну причу.

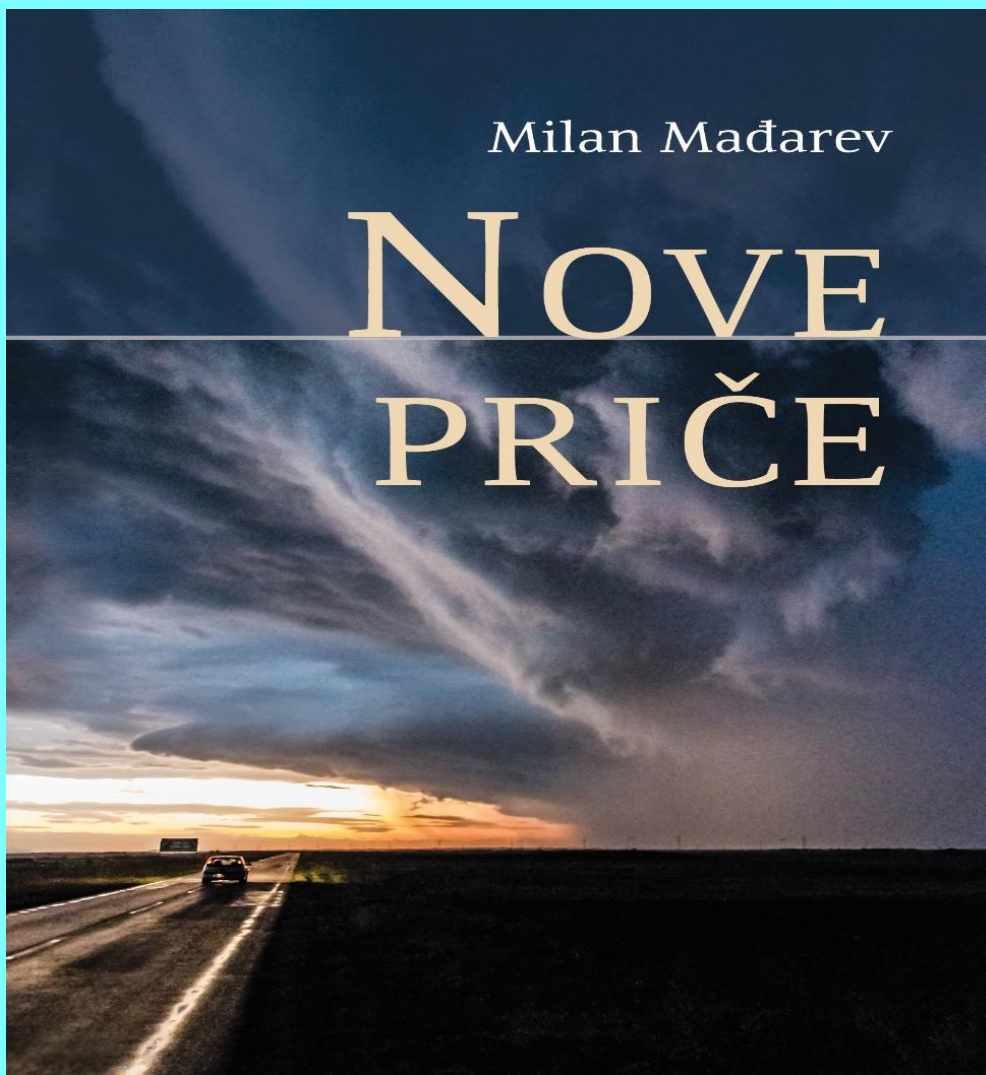
Где је место драми данас, у време савремених технологија и медија?

Место драми – као и увек – је у позоришту.

ПРИКАЗ ЗБИРКЕ „НОВЕ ПРИЧЕ“ МИЛАНА МАЂАРЕВА

Никола Халаи

„Нове приче“, други део трилошког времеплова. Од прича до нових прича, враћамо се уназад иако идемо хронолошки напред. Аутор Мађарев кроз нове приче нас води путем младости јунака Ивана Исакова. Нове приче подељене су на неколико делова: „Пре војске“, „Војска“, „После војске“, „Филм ин виво“ и „(Не)сврстане приче“. Сваки део књиге је богат својим причама кроз које читалац сведочи свету младости неког давног и заборављеног времена. Радне акције, омладинске задруге, вршњачка дружења, заљубљивања, младе љубави, војни рокови и животни токови. Све су ово сегменти младости који се нижу кроз редове књиге, и буде носталгију за неким данас помало угушеним вредностима и делима. Иван Исаков, упркос времену у ком се налази, одише аутентичношћу и својом слободом излази из оквира свакодневице, баш као и сам аутор Мађарев. Без обзира да ли се Иван налазио у касарни, посластичарници, улици или кући, био је животно креативан, слободан и свој. Због његове аутентичности, књига „Нове приче“ је фантастични прозни комад некадашње стварности који нуди много више од онога што је написано. Читање овакве књиге је задовољство само по себи, али њена истинска чар се крије између редова, изван слова и зареза, баш као и у животу.

Скините ми звезде

Молим да се свака звезда склони са неба
Нека дође тај који ће их све одједном скинути - али нека их не даје мени
Ко би још то хтео?
Тако блиставе, посебне и сјајне, зашто да нестану?
Не бисте ви то разумели
Некада главу не бих спуштала само да бих њих видела
Дивила сам им се, остављале су ме без даха
А онда звезда падалица,
јавља се врисак од среће и очи цакле од одушевљења
Увек бих пожелела ту једну неостварену жељу
Сада их ни не виђам, поглед фиксирам за тло
А шта и да је видим...
шта ће ми та жеља када немам са ким да је остварим
Некад смо заједно гледали у звезде, а сада... сада сама не могу да их
гледам
свака личи на тебе,
свака сија подједнако јако
баш као и ти
Зато скините ми звезде, оставите ми празно небо,
празно и тужно без својих звезда,
баш као и ја
Скините ми звезде да не мислим на њега,
На моју звезду

Јелена Ердељан

ПРОЈЕКАТ „ФОЛКЛОРНЕ ИГРЕ СА ДЕЦОМ ПРЕДШКОЛСКОГ УЗРАСТА“

др Мирсада Џаферовић

Студенти прве године мастер студија наше ВШССОВ у Кикинди Димитрије Никшић, Катарина Марковић и Јована Гаковић реализовали су пројекат „Фолклорне игре са децом предшколског узраста“ у предшколској установи „Долина сунцокрета“ у Новом Саду.

Завршница наведеног пројекта реализована је наступом младих фолклориста на манифестацији „Зимзарије 2023“ у ТЦ БИГ у Новом Саду. Кореографија, свирање на фрули, избор традиционалних песама током наступа, народне ношње, задивили су присутну публику и родитеље. Деца су уживала током наступа, једнако као и публика.

НОВА ИЗЛОЖБА ФОТОГРАФИЈА СТУДЕНАТА

др Јасмина Арсенијевић

Дана 19. новембра 2022. године у холу ВШССОВ постављена је нова изложба фотографија под називом „Сегменти стварности“ настала у оквиру рада Медијске секције.

Током школске 2021/2022. и 2022/2023. године студенти ВШССОВ у Кикинди су у оквиру ангажовања у Медијској секцији, под вођством др Јасмине Арсенијевић, започели прикупљање базе ауторских фотографија на тему „Сегменти стварности“. Прва изложба радова студената, сачињена од 3 одабране фотографије великог формата постављена је у просторијама ВШССОВ у Кикинди у априлу 2022. године. Виртуелна изложба од 19 фотографија пласирана је на профилима ВШССОВ на друштвеним мрежама Инстаграм и Фејсбук, монтирана од стране још једног члана Медијске секције и студента основних студија Огњена Лукића.

Континуираним и заједничким радом у оквиру Медијске секције је дошло до увећања постојеће базе уметничких и аматерских фотографија студената, те је сачињена и друга изложба са новом поставком одабраних радова великог формата. Изложба је отворена за јавност и постављена у холу Високе школе струковних студија за образовање васпитача у Кикинди.

Име фотографије: „Топлина“

Ауторка фотографије: Сања Нонковић, студент друге године мастер струковних студија ВШССОВ

Име фотографије: „Јесен“

Ауторка фотографије: Николета Павлов, студент друге године мастер струковних студија

Име фотографије: „Мудрост“

Ауторка фотографије: Катарина Драгин, дипломирани васпитач-специјалиста и бивша студенткиња ВШССОВ

БАШ ТВОЈЕ ОЧИ

Колико те често имам у мислима
Расејана
И најдража
Ни сама на себе
У току дана

А
Богами и века
Нећеш на себе помислити толико
Колико одано у мени
Распротрто срце

Кад дани свићу
Први украс мислима будеш
Баш ти

Кад заноћава
Туга је разнобојнија светлост
И разноврснији усуд

Молим се
И тако те призивану грлим
Тише и тананије

Када је сунце
Ти
Сунчаш више

Када је ноћ
Твоја кожа је звезданија
Маково црвено цветно поље

Када одем
Негде залућам
У себе дубоко
Где се изгубим

И тражим

Тебе олако нађем
Трептајем
И брзом мишљу

У дан када сам
Од свих чуда света
Спазио баш твоје очи

ЛУКА

Ћутка моја
Далеко моје море неиспијено
И без луке

Прекрстим мисли
И руке

И без буре носим твој траг
У вечност
И у трен

Не заборављам те
Никада
Чак ни када на себе не мислим
Покајан светом
Опсован светом

Ти будеш јасан светионик
Да је близу мир

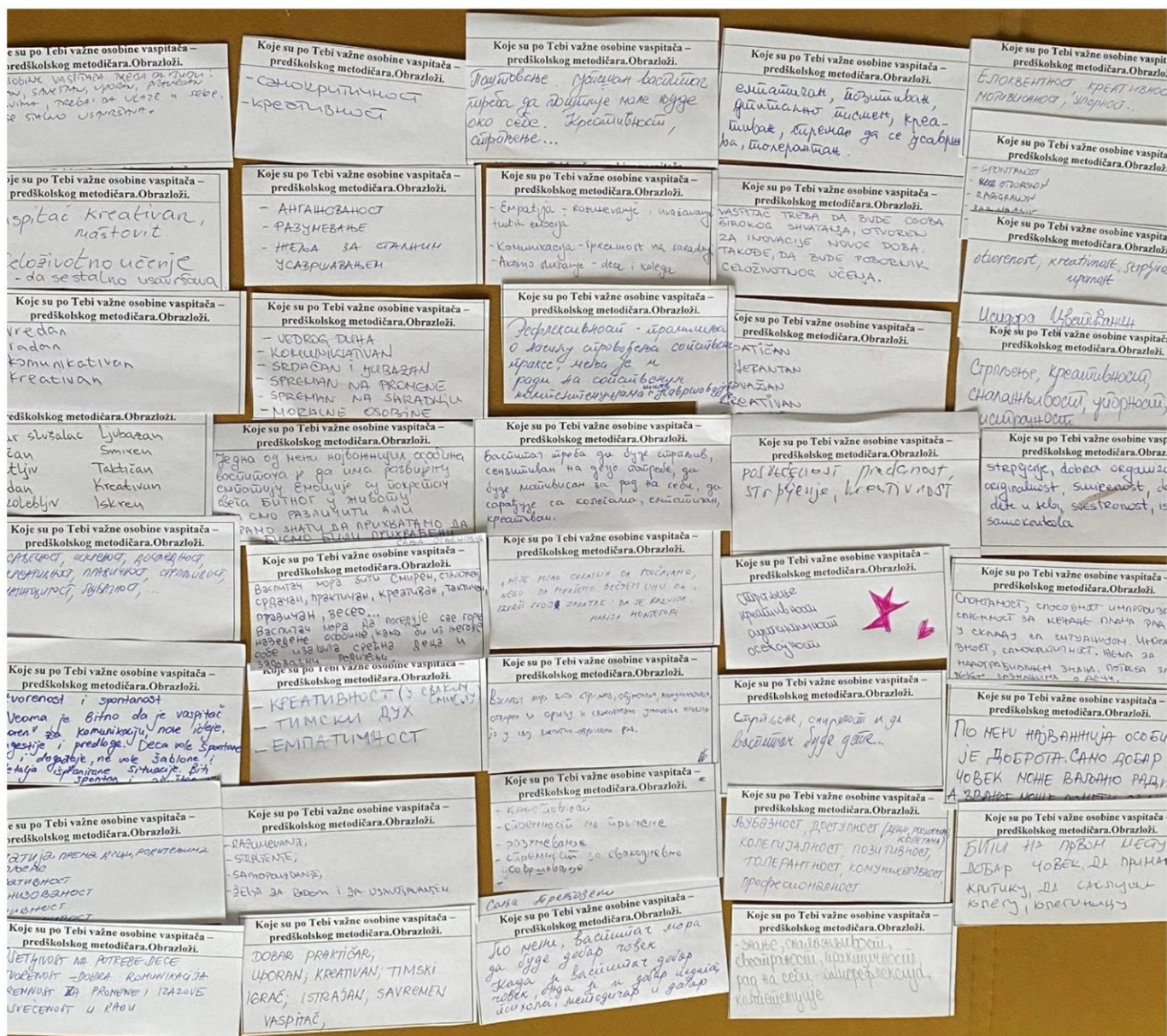
Да је близу ма каква лука
И неко од људских спасења

Дејан Гњатовић

ВАЖНЕ ОСОБИНЕ САВРЕМЕНОГ ВАСПИТАЧА

др Миланка Маљковић

У оквиру предмета Дидактичко – методичке перспективе у пракси рада васпитача са студентима друге године мастер студија реализована је вежба на тему Важне особине савременог васпитача. Задатак за студенте био је да наведу неколико особина за које сматрају да васпитач данас мора да поседује и свакодневно развија. Од прикупљених одговора састављен је колаж.

ВИЛИНИ БИСЕРИ

Сања Петков

Вила: Извини, извини, моменат, само да му одговорим.

Ја: Ко ме?

Вила: Ма, знаш оног духа што сам добила кад сам се крстила?

Ја: Анђела чувара?

Вила: Да, да, тихо само!

И ја тебе волим, бла бла.. Добро, само без досађивања.

Ја: Не причаш баш лепо са њим.

Вила: Прекини одмах, разговарам са мамом.

Па не причам лепо јер је грозно досадан.

Е, знаш да ја много лепше плешем од тебе?

Ја: Нормално, кад ти идеш на плес.

Вила: Само не брини, кад сам ја била код тебе у стомаку имала сам тамо интернет па сам чула да постоји плес и за одрасле.

Ја: Етогац.

Вила: Па ћу те уписати. Извини сад, морам само да се јавим овом.

Вила: Шта је сад ово?

Ја: Које?

Вила: Шта ти је са лицем?! Тако ти је лепо!

Ја: Па шминкала сам се, Мако.

Вила: Дивно је, мама, дај да пипнем.

Стављам Вили грашак поред проје.

Вила неће да јој грашак квари поглед на проју.

Одлази од стола демонстративно, плачући.

Вила: Не желим да ми више будеш мама! Ово је страшно, страшно шта

ми радиш!

Ја: Одлично! И нећу више да ти будем мама. Наћи ћу неко друго дете да му будем мама.

Вила: Сва су деца већ заузета, сви имају своје маме, не можеш их узимати како ти хоћеш!

Ја: Онда нећу никоме бити мама. И тако ми је то досадно. Нарочито нећу више да будем мама дерендавој деци. То је чак и грозно.

Вила: Мораш ми бити мама, како ћу без маме, мораш ме волети иако се дерем! Дерендава деца морају да имају маме!!!

СТУДИЈСКЕ ПОСЕТЕ НАРОДНОМ МУЗЕЈУ КИКИНДА ИЗ ПЕРСПЕКТИВЕ СТУДЕНАТА

др Јасмина Арсенијевић

Сваке године студенти прве године основних студија у оквиру предмета Менаџмент у предшколском васпитању и образовању, већ више од десет година, одлазе у студијску посету Народном музеју Кикинда.

Љубазношћу Педагошке службе у Музеју, а у договору са предметном професорком, студијска посета је осмишљена тако да се студенти упознају са концептом неформалног учења у музеју, о музејској педагогији и о анимацији у образовању и култури. Студенти тако имају прилике да сагледају практичну примену знања које стичу у оквиру предмета Менаџмент у предшколском васпитању и образовању, и то у непосредној пракси, од стране професионалаца из Педагошке службе и администрације Народног музеја Кикинде. Посета традиционално укључује предавање о музејској педагогији, представљање и демонстрирање активности и радионица за децу које педагошка служба организује, гледање 3Д филма о мамуту, укључивање студената у једну од интерактивних едукативно-забавних радионица које музеј нуди, а потом и слободно време за обилазак сталне поставке.

Студентима се представљају механизми које Музеј спроводи у циљу развоја културних потреба и неговања културних навика младих и одраслих, а учешћем у едукативно-забавној радионици, уз асистенцију кустоса, студенти имају прилику да на интересантан начин упознају сталну поставку Музеја и искусе модел активног учења путем игре, интеракције, истраживања и откривања које организује Педагошка служба Музеја, а о којима уче у оквиру својих студија на Високој школи струковних студија за образовање васпитача у Кикинди.

У даљем тексту су три одабране рефлексије студената, које су написали запослени студенти прве године ВШССОВ након студијске посете одржане у априлу 2022. године, осврћући се на лична искуства, доживљаје и утиске које су током ове студијске посете стекли. Читаоци ће имати прилике да, заједно са ауторима следећих редова, проживе ова искуства и стекну слику једне педагошке праксе која се реализује у оквиру предмета Менаџмент у предшколском васпитању и образовању у партнерству ВШССОВ у Кикинди и Народног музеја Кикинда, и то из перспективе три студента.

Рефлексија Мирјане Јеина, студенткиње прве године основних студија

Водећа идеја професорке Јасмине Арсенијевић подстакла ме је да дана 30.04.2022. године посетим Народни музеј Кикинда, заједно са колегама из Високе школе струковних студија за образовање васпитача. Студенти су се одазвали у великом броју, а посета Музеју је трајала сат и по времена. Општи је утисак да је све било лепо осмишљено и организовано.

У Музеју нас је срдечно примио виши кустос Драган Киурски, који нас је упознао са Педагошком службом Музеја која је током целе године посвећена раду са децом и омладином. Припремају се разноврсни садржаји за децу и породицу. Поред сарадње са школама и вртићима, организују се и радионице и разни програми за децу. Стиче се утисак да је Народни музеј у Кикинди музеј по мери детета. Деца након разгледања сталне поставке у Музеју имају прилику да учествују у креативним радионицама у музејском клубу.

Народни музеј једна је од најважнијих институција културе у Кикинди. Налази се у згради некадашњег Магистрата Великокикиндског диштрикта, у самом центру града. Заштитни знак Кикинде је мамутица Кика, која представља јединствену туристичку атракцију. Њена поставка налази се у Музеју. Копија у природној величини налази се у дворишту Музеја, а урађен је и 3Д филм који води на путовање у време када су мамути ходали земљом. У филму је испричана дирљива сага о мамуту.

Музеј организује манифестацију „Мамутфест“, посвећену годишњици открића Кике. Имали смо прилику да кроз учешће у интерактивној радионици проучимо историјску, археолошку, етнологску, природњачку и уметничку збирку. Истраживали смо попут деце, неспутано и радознано, очекујући изнова бенефите по открићу и сваком решеном задатку. То је посету учинило другачијом и на тренутак нас је вратила у детињство. Посета Народном музеју Кикинда оставила је на мене предиван утисак, топло бих га препоручила и радо бих га поново посетила.

Музеји изазивају узбуђење, задржавају дечију пажњу, подстичу физичку активност и утичу на ниво и квалитет дечијег знања и развоја, те отуд и неопходност посете истог од стране педагошке струке.

Рефлексција Слађане Гашић, студенткиње прве године основних студија

У оквиру предмета Менаџмент у предшколском васпитању и образовању професорка Јасмина Арсенијевић је организовала посету Народном музеју у Кикинди за студенте прве године Високе школе струковних студија за образовање васпитача у Кикинди.

Дана 30.04.2022, професорка нас је у договорено време дочекала испред Музеја, увела нас и представила нашу групу вишем кустосу Музеја Драгану Киурском. У просторији предвиђеној за радионице са децом, кустос је кроз филм и причу на адекватан начин представио и себе и Музеј у правом светлу.

Стална поставка презентује историју Кикинде од оснивања града, формирања грађанског друштва, преко важних историјских тренутака уз истицање мултикултуралности. Најатрактивнији сегмент у музеју је експонат мамута Кика, чији су остаци изложени у сталној поставци, у природној величини.

У оквиру радионице у којој смо учествовали, добили смо радне листове и задатке чији су се одговори крили у свакој изложбеној просторији Музеја. Вратили смо се у прошлост, и подсетили значаја културно-историјског наслеђа.

Сматрам да је веома важно да се деца још у раном узрасту упознају са културним наслеђем, а да предмет Менаџмент у предшколском васпитању и образовању може на прави начин да едукује будуће васпитаче и у том сегменту.

Ово је била моја прва посета Народном музеју у Кикинди, а наредну планирам већ при следећем путовању у Кикинду. Општи утисак ми је веома позитиван и радујем се поновној посети Музеју.

Рефлексција Теодоре Јолић, студенткиње прве године основних студија

У посету Народном музеју у Кикинди са професорицом Јасмином Арсенијевић смо ишли 30.04.2022. године. У Музеју смо провели 2 сата. Дочекао нас је виши кустос и музејски педагог Драган Киурски. Кустос нам је представио поставку Народног музеја. Презентовао нам је радионице које Музеј организује за децу предшколског и школског узраста, које су ме одушевиле. Све су биле веома интересантне, несвакидашње и јако креативне. Посебно ми се свидела презентација о посматрању сова ушара. Иако сам из Кикинде, нисам знала шта су гвалице и та радионица, у којој деца истражују и откривају на основу гвалица коју је животињу сова појела, ми је била најинтересантнија и на мене је оставила највећи утисак.

Након представљања радионица, добили смо задатак да учествујемо у интерактивној радионици о Кикинди. Цела концепција је била веома занимљива, јер смо морали сами да тражимо решења и на тај начин смо сазнали многе ствари о Кикинди.

Посета музеју је уско повезана са професијом васпитача. Ми као будући васпитачи имамо задатак да преставимо деци тај део културе и да се потрудимо да од малих ногу створе навику да посећују музеје и развијају културне навике. У оквиру предмета Менаџмент у предшколском образовању и васпитању

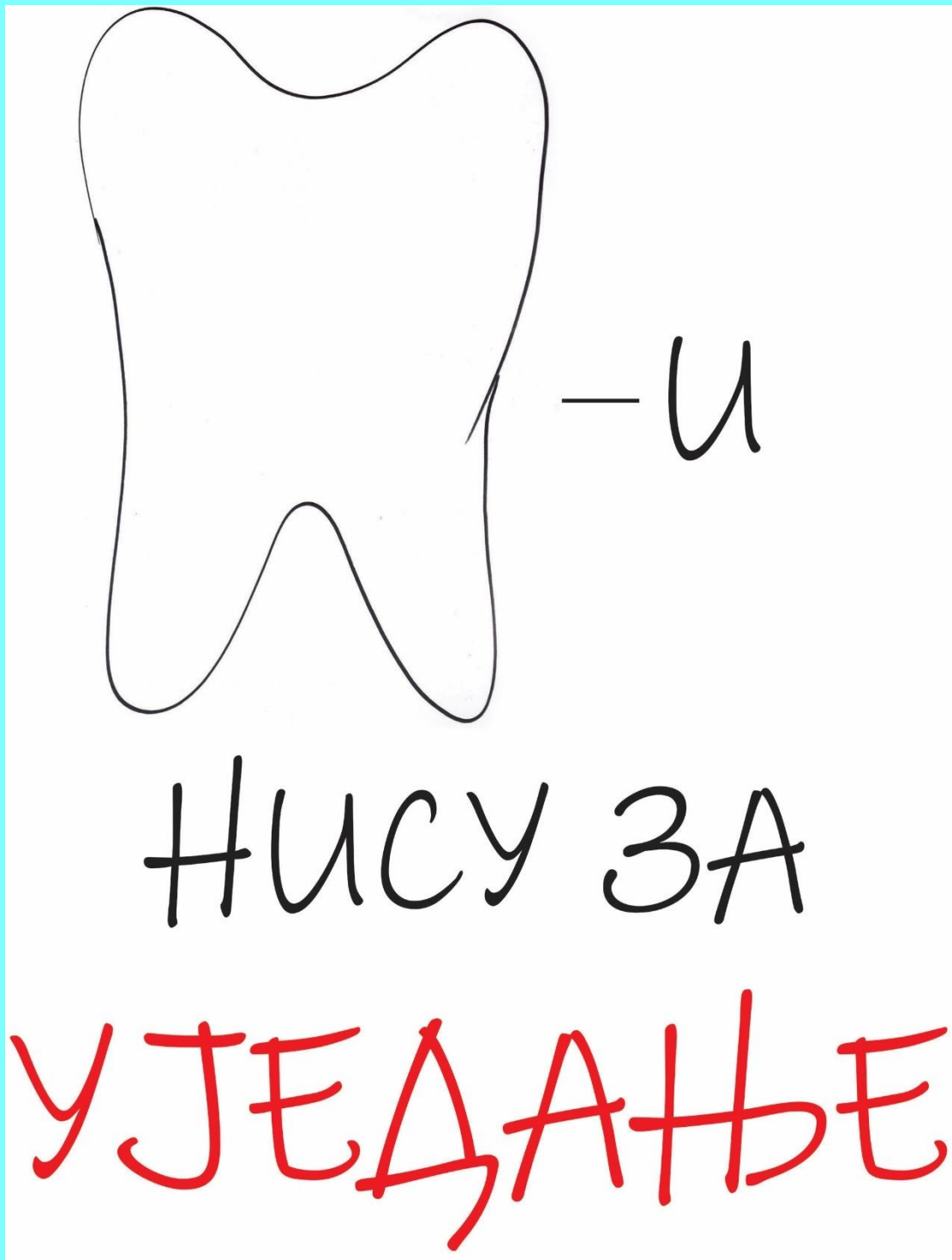
смо тако научили, између осталог, како да деци омогућимо да буду у додиру са културом и да ефикасно и на интересантан начин код деце развијемо навику да иду у музеје и да у њима уче. По мом мишљењу, најзначајније научено јесте управо то што кроз занимљиве радионице можемо да приближимо деци историју и културу једне државе или града. Посета Народном музеју Кикинда је била прелепо искуство јер сам сазнала нешто ново о свом граду, научила неке нове ствари и схватила колико је битно да се као будући васпитач и сама културно образујем, како бих једног дана могла да пренесем то знање деци са којом будем радила.

ЗУБИ НИСУ ЗА УЈЕДАЊЕ

Дуња Мрђа

Сликовница „Зуби нису за уједање“ настала је поводом ситуације коју смо имали, дете које уједа. Сликовница је настала као продукт рада са децом и упознавање за шта зуби служе, а уједно и разумевање детета које уједа. Користимо је и данас у раду са свом децом предшколског узраста.

Аутор текста сликовнице је Марија Глумичић, а сликовницу је дизајнирала Дуња Мрђа.

Зуби нису за чједање

ГРИЦ, ЖВАК, КРЦ, КРЦ.....

УХ ЗУБИ СУ ОШТРИ
ДА ПРЕГРИЗУ МОГУ
ДА ЖВАЋЕМО ХРАНУ
ПОМОГНУ НАМ

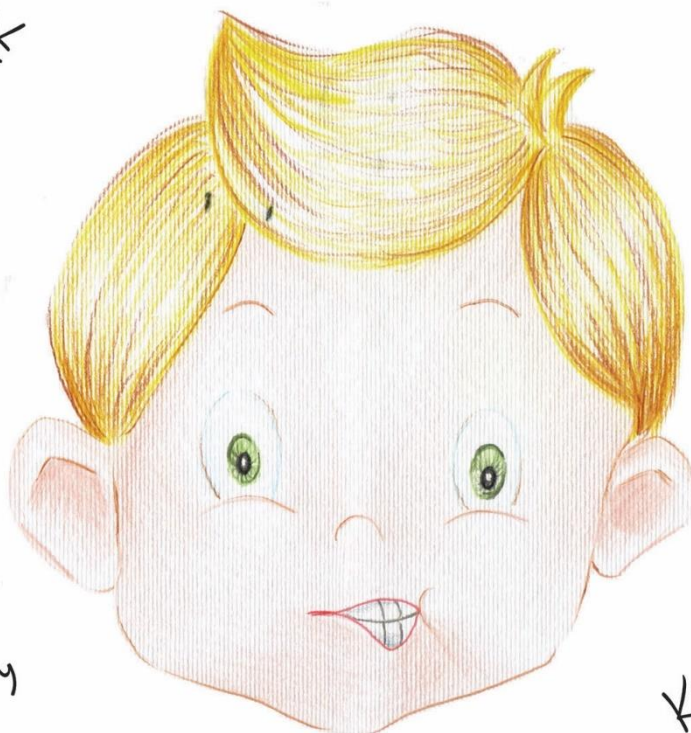
ЈАКО;
ЛАКО;
СВАКУ;
ЗУБИ ТАКО!

ЖВАК

ГРИЦ

КРЦ

КРЦ

ГРИЦ, ЖВАК, КРЦ, КРЦ.....

УХ ЗУБИ СУ ОШТРИ

ЈАКО!!!

ПА МОГУ ДА УЈЕДУ

ТАКО.

АУУУУ ТО БОЛИ

ЈАКО!

АЛИ ЗУБИ КОД ЉУДИ

НИСУ ЗА УЈЕДАЊЕ

ВЕЋ ЗА ОСМЕХ И

ГЛЕДАЊЕ!!!

ГРИЦ, ЖВАК, КРЦ, КРЦ.....

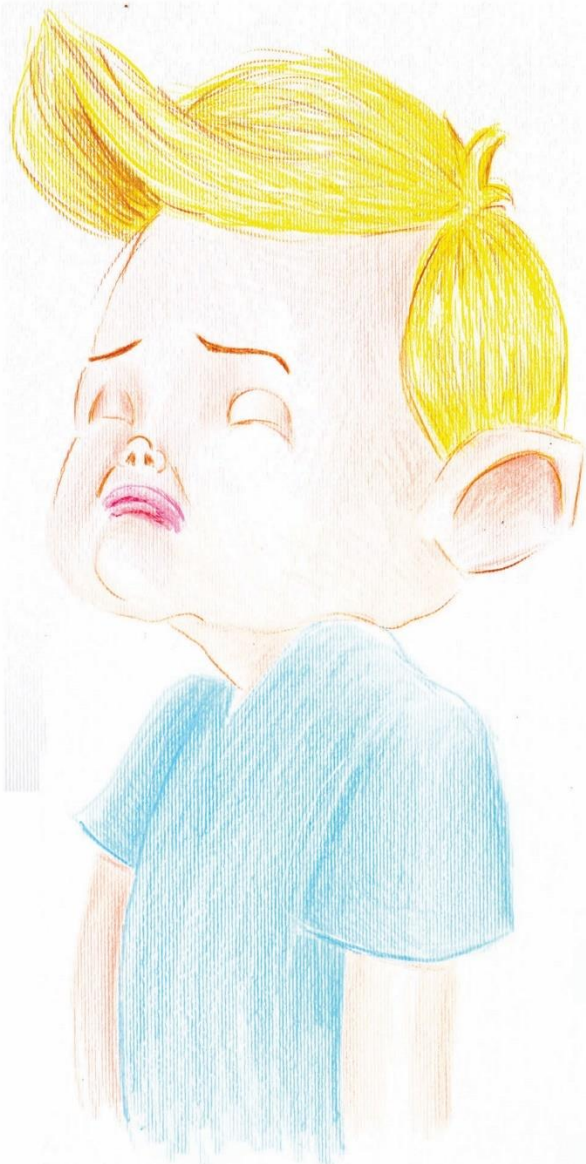
ОСМЕХНИ СЕ И ПОГЛЕДАЈ У
ОГЛЕДАЛО,

ПА АКО МОЖЕШ ИЗБРОЈ ТАДА,
КОЛИКО ЗУБА ИМАШ САДА? (број)

1, 2, 3,.....

ЈЕДНОГ ДАНА ИМАЋЕШ И ВИШЕ,
БАР 20 ТАКО У КЊИЗИ ПИШЕ!

КАДА НОВИ ЗУБИ
РАСТУ, ТО МОЖЕ
БОЛЕТИ, А БОЛОВЕ
НИКО НЕ МОЖЕ
ВОЛЕТИ!
ЈАООО,

УХ, ДОЋЕ ТИ ДА
ВРИШТИШ ЈАКО;
АЛИ И ДА УЈЕДАШ
ЛАКО!!!

АЛИ ЗУБИ, КОД ЉУДИ,
НЕ СЛУЖЕ ЗА
УЈЕДАЊЕ, ВЕЋ ЗА
ГЛЕДАЊЕ.

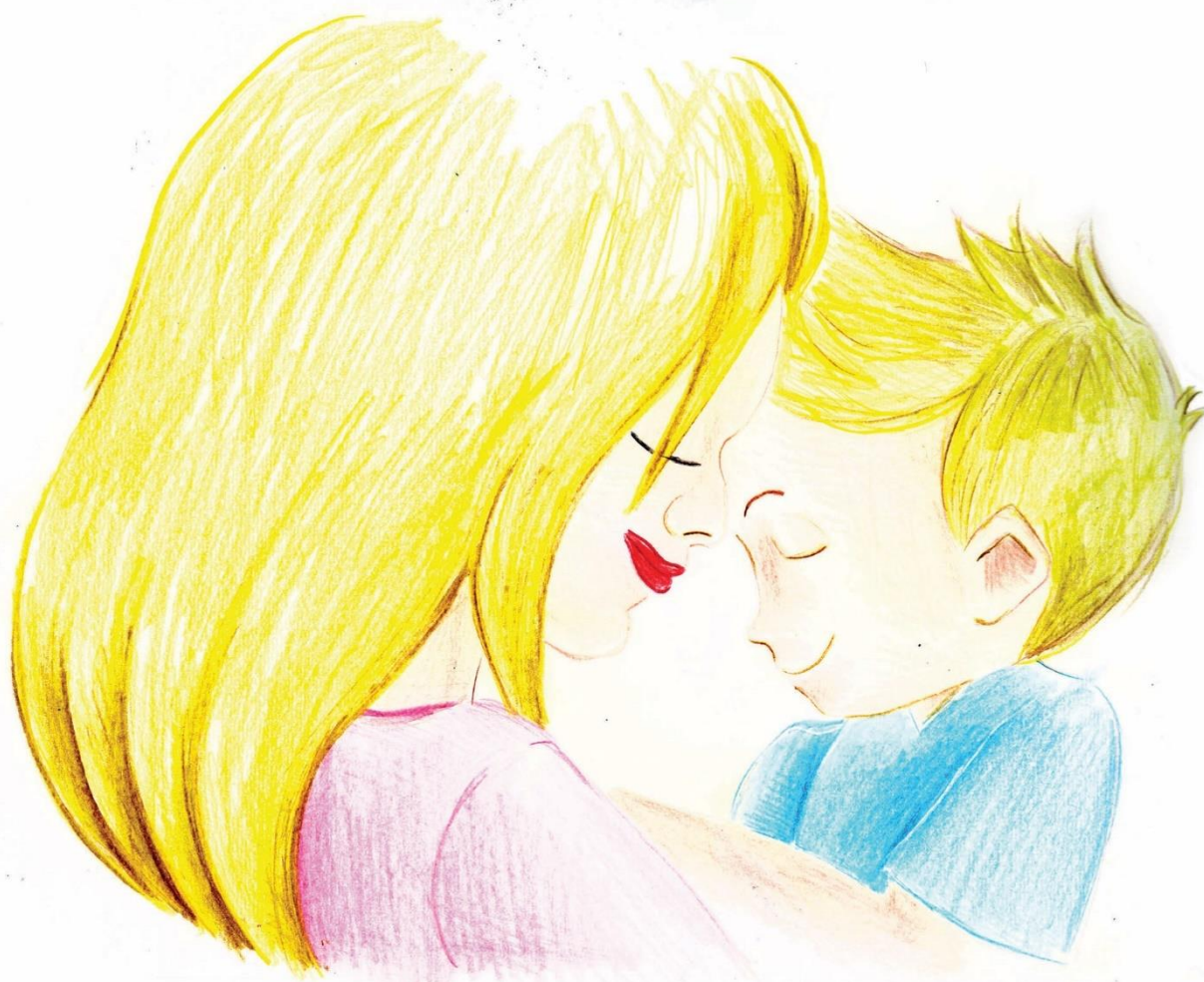
ЖВАКАЊЕ, ОСМЕХ И
ЈЕР УЈЕДАЊЕ ЈАКО БОЛИ.
ЈАООО, А ТО НИКО БАШ

НЕ ВОЛИ!

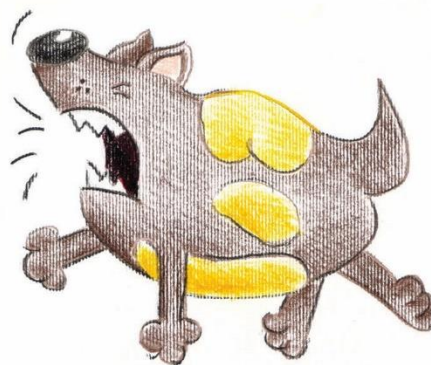
ЖВАЋИ НЕКЕ ЖВАКАЛИЦЕ
ПРАВЉЕНЕ ЗА ТО, ЖВАЋИ, ЖВАЋИ
ЖВАКАЛИЦЕ БИЋЕ МАЊЕ ЗЛО!

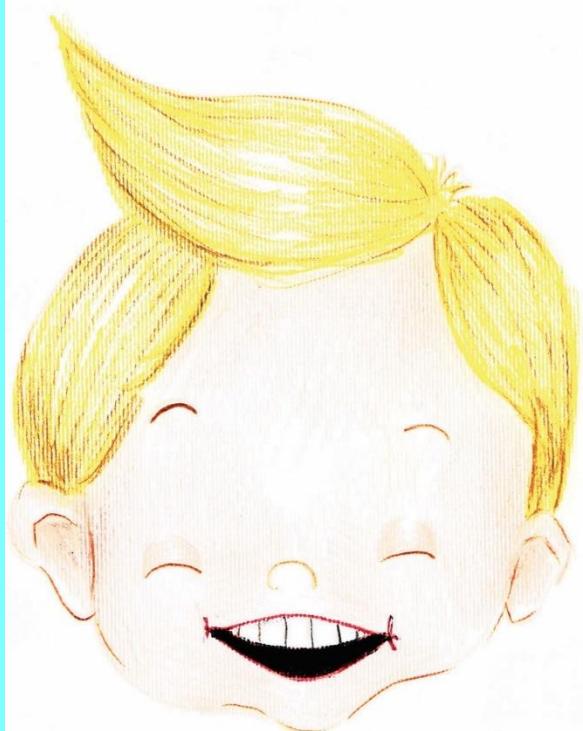
КАД СЕ ОСЕЋАШ ЛОШЕ ИЛИ РУЖНО
КАД СИ НЕРВОЗАН, ИЛ ТЕ НЕШТО БОЛИ
ТИ НЕМОЈ ДА УЈЕДАШ, ВЕЋ ЗАГРЛИ
НЕКОГ И ТРАЖИ ДА ТЕ ВОЛИ!!!

КАДА ВОЛИШ НЕКОГ И ТЕБЕ ЋЕ ВОЛЕТИ,
ЗАГРЛИ, ПОЉУБИ МАЊЕ
ЋЕ ТЕ БОЛЕТИ!

НЕ УЈЕДАЈ НИКОГ ЈЕР ТО ЈАКО БОЛИ,
ВРАТИ ЋЕ ТИ НЕКО ЈЕР ТО НИКО НЕ ВОЛИ!

УЈЕДАЊЕ БОЛИ ЈАКО,
ЈАООО, ЗАТО НЕ СМЕ
ТАКО!
ЗУБИ, КОД ЛЉУДИ, НИСУ
ЗА УЈЕДАЊЕ ВЕЋ ЗА
ЖВАКАЊЕ
ХРАНЕ, ОСМЕХ И
ГЛЕДАЊЕ!!!

ПИСАЊЕ ПРИЧЕ ПО МОДЕЛУ

МА Тања Бркљач

У оквиру наставе из предмета Стручни енглески језик, студенти су се окушали у писању кратких прича по моделу. Једино правило ког су се студенти у овом задатку морали придржавати било је да свака прича мора да садржи задатих 15 речи. Студентима су понуђене две табеле са по 15 речи, и сами су бирали по ком ће моделу писати. Прочитајте њихове приче, а потом се окушајте и сами и пошаљите нам своје приче за наредни број часописа.

Модел 1

jewels	love	Brazil	alarm
John	Angela	hate	burglary
Paula	escape	plane tickets	mention
yacht	party	New York	police

Јована Нимчевић

John and Angela decided to go to New York and take a break from their hard work. After settling in, they went for a walk, and Angela saw a gem in the window of a jewellery store that she liked. John's friend Paula invited them to a party that night. At the party, Angela mentioned to Paula that she saw a beautiful jewel in the jewellery store and that she would like to buy it. The criminals who were at that party posing as guests heard Angela's story about the jewel. After that, they escaped from the party, and during the evening, the important news on TV interrupted the party because the alarm went off in the jewellery store and there was a burglary, the jewels disappeared. The guests immediately called the police and told that they thought they knew who had broken into the jewellery store. While the guests were talking to the police, the criminals had already fled, a yacht was waiting for them at the pier, which they also stole. The love between John and Angela was stronger after the terrible event at the party, Angela began to hate jewels because she believes they bring her bad luck. Paula told them they had better go home. John and Angela bought plane tickets and returned home to Brazil.

Модел 2

jungle	plane	Amazon	crash
Tony	survival	tigers	snakes
Jane	lost	knife	water
criminal	Ben	biologist	rescue

Теодора Јолић

Tony and Jane had the best wedding ever. They had a big party and a lot of quests. They were so happy. They had the time of their lives. Everyone seemed so happy and it was all rainbows and butterflies. Although they were worried how everything would turn out, everyone had the best time and the married couple was so satisfied. Then it was time for packing the bags and getting ready for the honeymoon. They were both biologists and their best man gave them plane tickets for the Amazon. Can you even imagine how happy and excited they were when they saw the present? It was the best present ever. Ben took them to airport and they were ready to go! Before entering the plane, Jane sad that she was having a bad feeling about this trip,

but Tony convinced her that she was just too excited and that there was no need to panic, besides, she was afraid of flying, that was why she was feeling that way. Jane was very anxious, but she decided to put that feeling aside and get over it. "Once the pilot starts the engines, I will feel better", she said to herself. So she took a pill and she relaxed. They were flying over the sea. Everything was ok. They were watching Grey's Anatomy and she was thinking how happy she was that she has her own Derek now. She hugged Tony and said: "I am the luckiest girl ever to have you!" Suddenly, they felt strong turbulence. Something was terribly wrong. The plane started to descend. Panic started. Flight attendant, pilots, passengers, everyone was panicking. That was the last thing she remembers.

Jane is feeling wind on her face, her mouth is full of sand. Her body is in big pain. She can't move. She is feeling so weak. She is thirsty. Pain, pain, pain! She is opening her eyes. What is happening? "Tony?!" Where is Tony? She is lying on sand in the middle of nowhere. She realizes. The plane crashed. But wait. Is she alone? Yes, she is. There is no one around her. She can't see the plane, the passengers, her husband. She is too thirsty, but there is no water. She just hears snakes. What if there are tigers around, or some other beasts? She is a dead person. Her Derek is dead as well. Her life is over. She is alive, but this life is not worth living. She is lost in the middle of nowhere. Is she going to be rescued? She doesn't even have a knife to defend herself from Amazon's beasts, if she even is in the Amazon. Her eyes are so heavy. She is falling asleep. "Jane, Jane, wake up", Ben is saying. "Come on, sister, you've been sleeping for the whole afternoon. That bastard is not worth your tears. You will be ok, you will get over him. He broke the engagement, it is his loss. He is the one who will regret it. You will be just fine. He is not your soulmate anyways." Ben hugs his sister. And then Jane realizes that it was just a bed dream and maybe the universe is telling her something. It is good that she will not get married, at least she will remain alive, because, no wedding, no plane, no crash. "You know what, Ben? Tony was never the one. He is not the sun, I am. I will be ok. I don't need him in my life to be happy!".

ЈАВНИ НАСТУП СТУДЕНАТА ПРВЕ И ДРУГЕ ГОДИНЕ ВШССОВ У КИКИНДИ

Слободан Балаћ, спец.

У Новом Саду, дана 13.01.2023. године одржана је представа „Новогодишње чаролије“ у организацији Фолклорног ансамбла „Вила“ Центра за традицију и културу и Савеза Културно уметничких друштава Србије.

Студенти прве и друге године основних студија смера Струковни васпитач деце предшколског узраста и Струковни васпитач за традиционалне игре су пред више од стотину малишана приказали представу коју су припремали са својим професором у оквиру наставних предмета Методика музичког васпитања и Музички практикум. Шароликост костима и богата сценографија коју су осмислили сами студенти, навела је децу да препознају ликове из разних бајки обједињених у „Новогодишњим чаролијама“: Пинокија, Вука, Црвенкапу, Баку и многе друге, све до омиљеног Деда Мраза који им је на крају представе уручио новогодишње пакетиће.

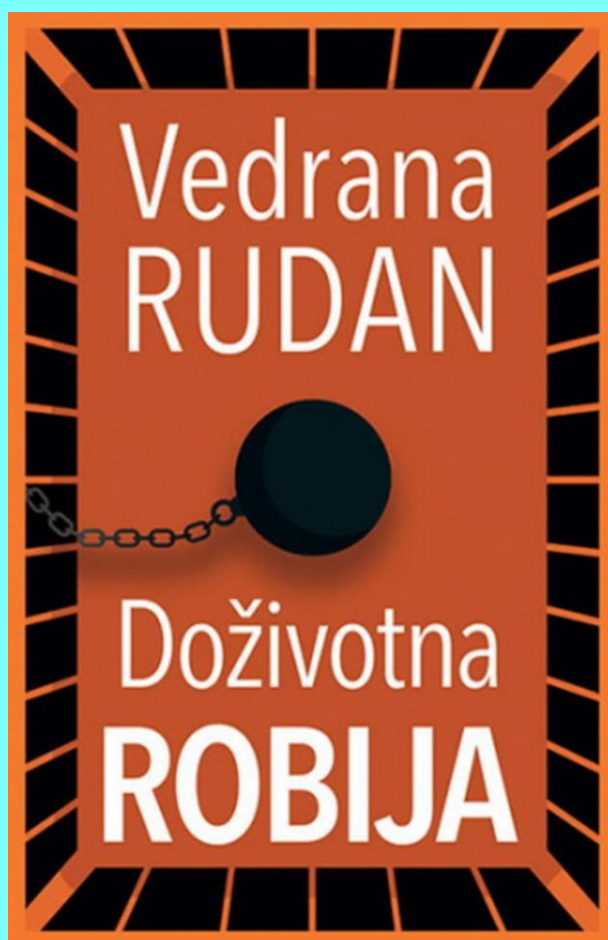

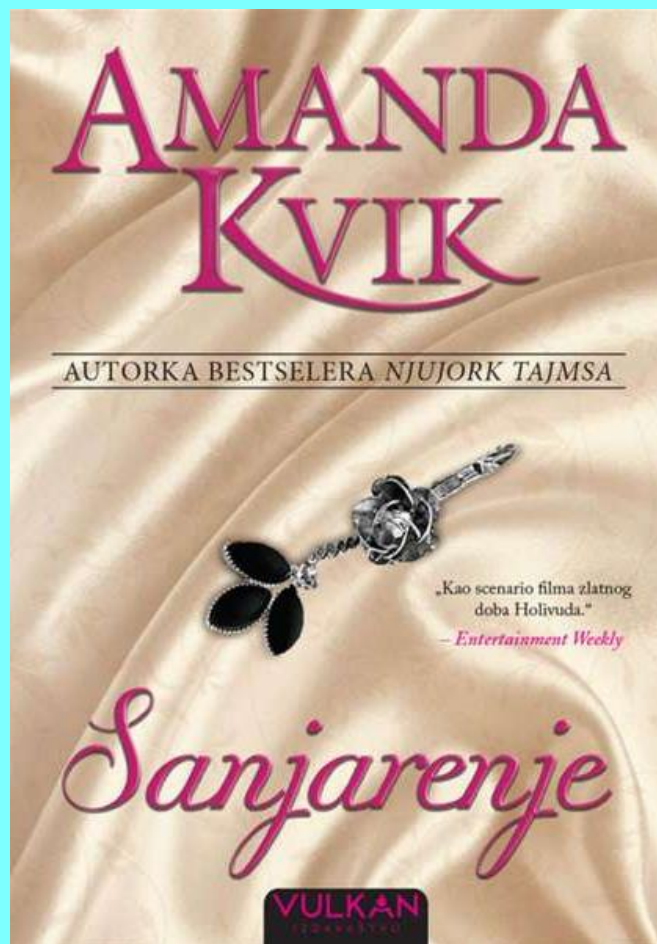
КЊИЖЕВНИ ПРЕДЛОЗИ

Никола Халаи

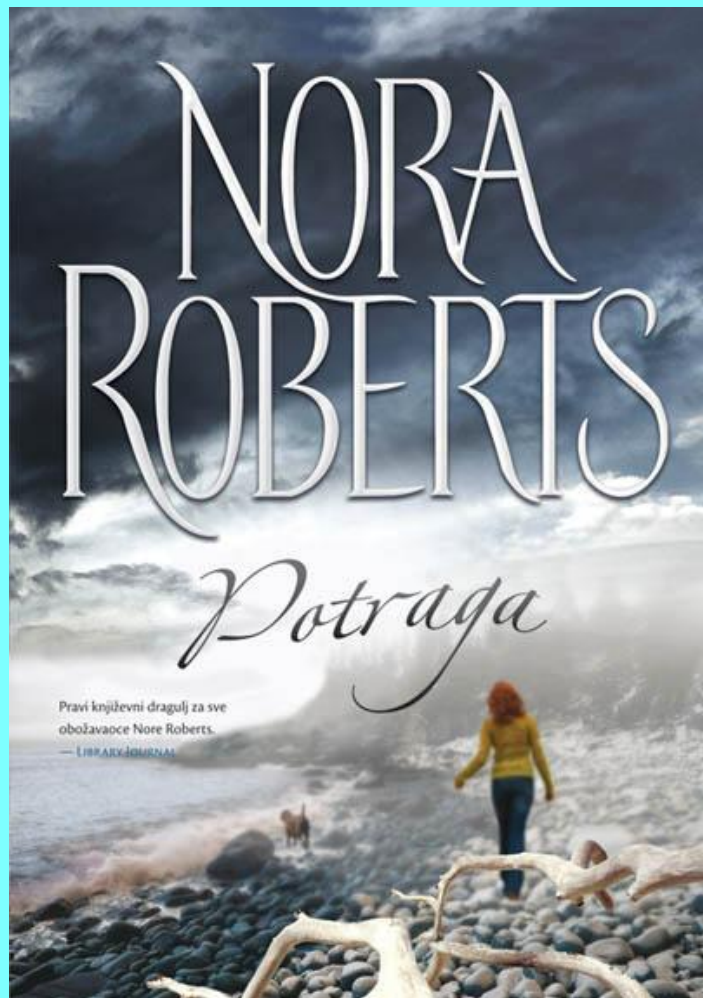
Након смрти мужа, кога је бескрајно волела, Лоли понестаје воље. У животу је једино држи нада да ће на лицу своје прекрасне ћерке Тине коначно угледати искрени осмех. За тај осмех спремна је све да учини. У најновијем роману „Доживотна робија“ Ведрана Рудан пише о својим омиљеним темама, односу родитеља и деце, као и о томе шта значи бити истински слободан. Да ли је слобода могућа без материјалне сигурности, да ли рад оплемењује или поробљава човека и шта је неопходно да би жена заиста била независна, само су нека питања која главна јунакиња Лола поставља себи, али и свима нама. Вешто избегавајући све постојеће стереотипе, Ведрана Рудан исписује причу о несвакидашњој жени с којом се можда нећете увек сложити, али ћете бескрајно уживати у сваком тренутку проведеном с њом.

Извор: https://www.laguna.rs/n5444_knjiga_dozivotna_robija_laguna.html

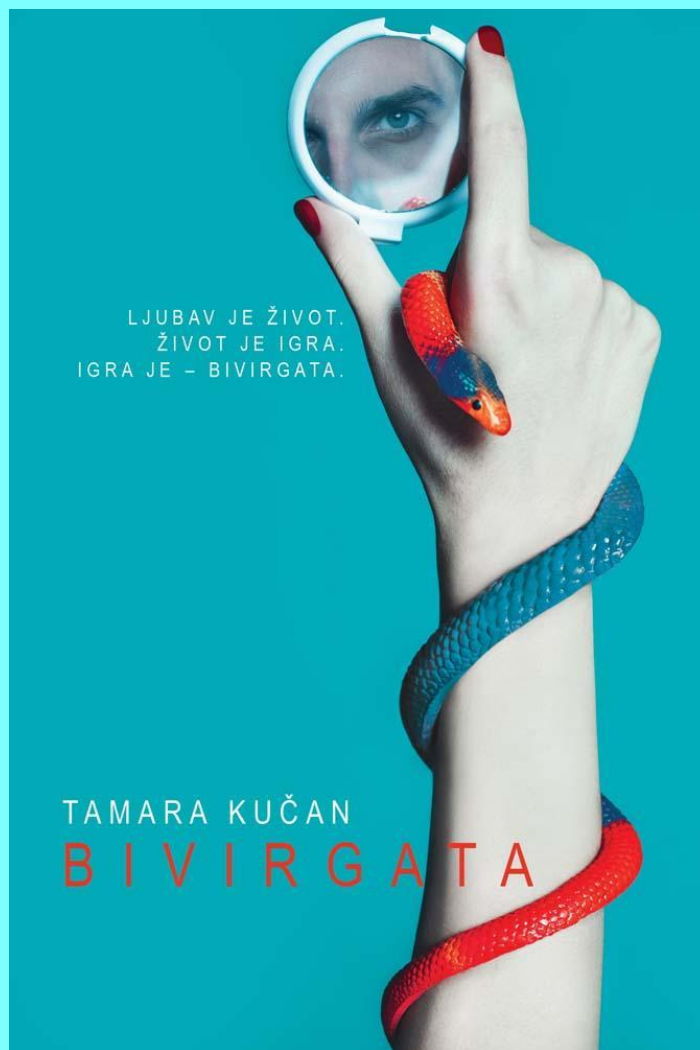
Закорачите у свет у којем се иза најблиставијих илузија скривају мрачне тајне. Аделејд Блејк је побегла из приватног санаторијума и упутила се у Пламену увалу. Очајнички спремна за нови почетак, прихватиће посао у продавници биљних чајева коју често посећују холивудске звезде када им затреба лек против главобоље или мамурлука. Једна таква муштерија је Џејк Трует, бизнисмен и удовац, који је дошао у град на одмор. Убрзо ће Аделејд схватити да нико није онакав каквим се чини. Иза фасаде гламура и моћи крију се дилери, гангстери и ситни криминалци. А када се појави Мадам Золанда, ни Аделејд ни Џејк неће поверовати њеном пророчанству, све док видовњакиња не заврши мртва. Иако невољно увучени у свет злокобног подземља, њих двоје сазнаће много више о Аделејдиној загонетној прошлости. Док трагају за истином, ни не слуте да им је убица за петама...

Извор: <https://www.vulkani.rs/beletristika/2827-sanjarenje>

Када бисте питали већину људи, рекли би вам да Фиона Бристоу живи идиличним животом у старинској кући на једном острву надомак Сијетла, да држи успешну школу за дресуру паса и да помаже властима у потрази за несталим особама. Међутим, Фиона је у прошлости преживела прави кошмар... Неколико година раније, Фиона је једва побегла од серијског убице који је брутално убио њеног вереника и вољеног пса. Истраумирана и рањива, повукла се да живи у колиби у дивљини, све време избегавајући да се за било кога веже. Међутим, када привлачни дошљак Сајмон, иначе талентовани занатлија, доведе своје штене у Фионину школу за дресуру, пронаћи ће неочекивано и пут до њеног срца. Баш када помисли да ће јој се живот променити набоље, појавиће се убица имитатор који ће сваким кораком бити све ближе Фиони, са жељом да доврши оно што је његов претходник започео...

Извор: <https://www.knjizare-vulkan.rs/ljubavni-roman/16299-potruga>

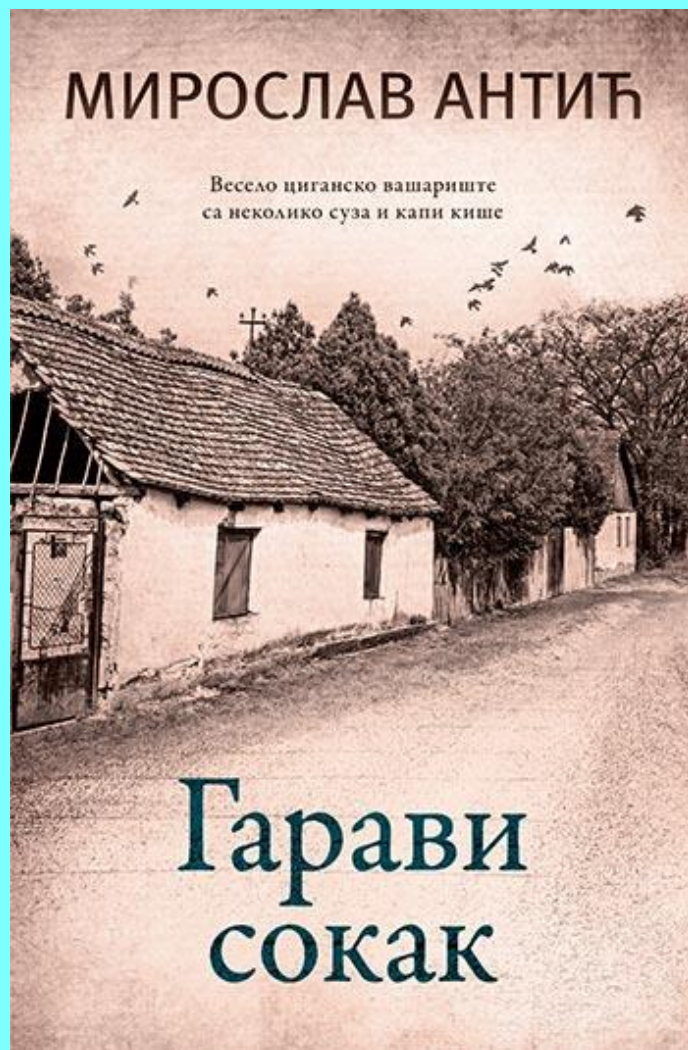
Марина Аксентијевић, некадашњи профајлер сајбер одељења које се бави сузбијањем интернет криминала, жели само једно – да се никада не врати на свој стари посао. Појава опасне онлајн игрице, која наводи тинејџере на низ криминалних активности и самоповређивање, створене од стране мрачног ума, натераће Марину да се врати на сајбер одељење. Трагајући за творцем опасне игрице, она игра игру свог живота и схвата: злочинац може бити било ко. Некада је то човек кога срећеш у превозу... Некада је то човек са којим спаваш у кревету. Мрачна, заводљива и језива прича о чудовишту које живи у човеку и човеку који живи у чудовишту.

Извор: <https://www.knjizare-vulkan.rs/domaci-roman/43869-bivirgata>

Роман о жени коју оставља муж и која, набрајајући асоцијације по азбучном реду, покушава да одагна панику неколико сати пре него што он дође кући да заувек купи своје ствари. Роман у форми речника – у тридесет поглавља сумиран је не само читав живот главне јунакиње, него роман „Азбука мог живота“, могао би да буде азбука сваке жене – то је прича о љубави, плановима, разочарењу, растурању породице, усамљености и покушају да се ухвати крпица среће, да се избегне рачун проћерданости међу лицима и виљушкама.

Извор:<https://www.knjizara-sigma.rs/kupi/azbuka-mog-zivota-mirjana-bobic-mojsilovic-401966>

Један од највољенијих савремених српских песника посвећује ову књигу младом Циганину Милету Дилеји, кога су фашисти једне ноћи одвели и стрељали. Сахрањен је 1942. близу Панчева у заједничку гробницу безимених жртава. Отуда ова романтична химна о човеку међу звездама непрекидно одзвања и звуком пева против геноцидности. „Гарави сокак“ је тињајући венац слика о одрастању и пребогатој немаштини, о болној срећи и гутању судбине, о алхемији туге и космичкој радости. Богата потресним лирским обртима, ово је јединствена збирка у опусу оригиналног песника.

Извор:<https://www.laguna.rs/laguna-bukmarker-zbirka-pesama-garavi-sokak-mike-antica-u-knjizarama-od-20-unos-14617.html>

Почетком 20. века, у мирној војвођанској равници, на имању грофа Ерцега, у забаченој варошици у срцу Бачке, догодиће се једна од најнеобичнијих љубавних прича на овим просторима. Тајна једне младе девојке заувек ће променити судбину две породице, властелинске и сиротињске. Михајло и Емилија, грофов син и кћи ковача, одрастају заједно и с временом постају најбољи пријатељи. Њихово пријатељство прераста у снажну, силовиту и страствену љубав супротстављену друштвеним нормама и сталешким начелима. После много година заогрнутих тајнама и лажима иза зидина грофовског каштела, једна ноћ промениће све... „Ноћ када су дошли сватови“ је прва књига амбициозне трилогије „Казна за грех“, изузетно емотиван роман прожет крхотинама људског бола и слабости, јаловим жељама, лажима и неизреченим тајнама. Јелена Бачић Алимпић нам суптилно приповеда о давно прохујалом времену и забрањеној вези двоје младих људи који се боре за своју љубав.

Извор:https://www.laguna.rs/n2923_knjiga_kazna_za_greh_noc_kada_su_dosli_svatovi_laguna.html

Шта је бес и како га препознати? Да ли сте и ви бесни? Како овладати својим бесом? Која је корист од беса, а која је штета? Зашто вам бес не дозвољава да будете добар супруг, отац, шеф, пријатељ? Сведоци смо готово свакодневних медијских извештаја о разним врстама насиља – породичном, уличном, вршњачком, насиљу у саобраћају. У позадини већине ових догађаја из црне хронике, од којих су многи завршили трагично, био је управо неконтролисан и нагомилан бес. Аутор књиге Томас Харбин, клинички психолог, у овом приручнику се бави углавном бесом код мушкараца, питајући се зашто су они насилни баш према онима које воле, тј. члановима породице. У уводу књиге Харбин признаје да је књигу написао из два разлога: први је како би имао писани материјал за клијенте, мушкарце који су имали проблема са бесом. Други разлог је личне природе – морао је да организује сопствене мисли по питању улоге коју је бес имао у његовом животу. Књигу је написао како би помогао људима да препознају корене беса који су се, у његовом случају, крили у страху да исказе своја осећања плашећи се понижења и одбијања.

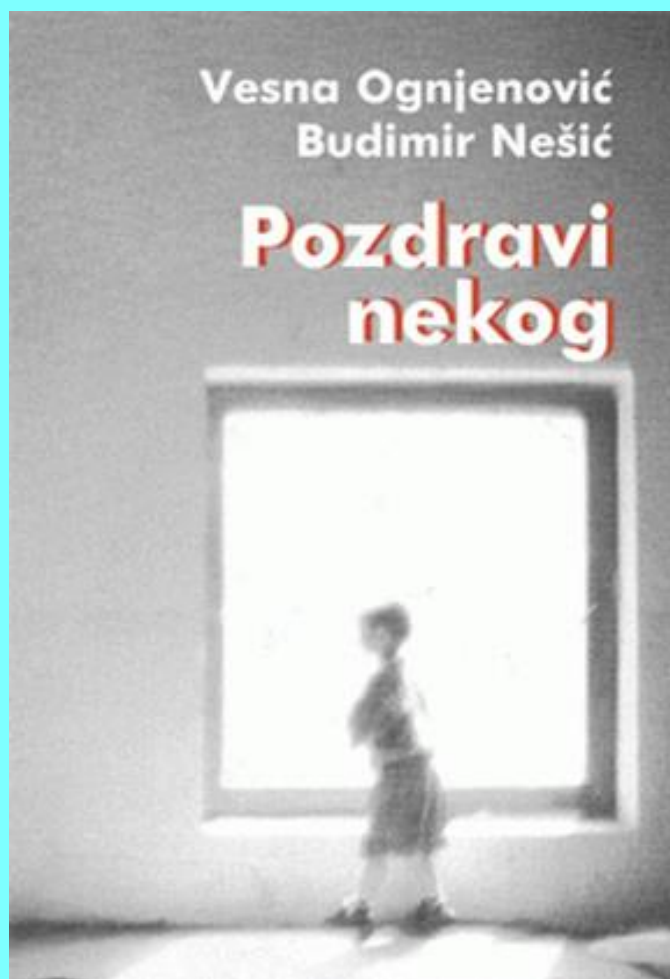
Извор: <https://psihopolis.edu.rs/knjiga/muski-bes/>

momo kapor ada

„Свако од нас има неко своје 'срећно место'. То је место на које се склањамо када нам је потребна утеха, али и место где одлазимо да бисмо били баш оно што јесмо, без улепшавајућих филтера. Татино срећно место била је, без сумње, Ада Циганлија. Наш брод звао се 'Ада' и чекао је, уредно усидрен, увек спреман да прими своју чудну, бучну посаду. Када мислим о тим данима, сећам се једног места на Сави где смо увек гасили мотор и пуштали да брод 'цури' низ реку. Срећа јесте у малим стварима, па ме чак и данас, толико година касније, помисао на то испуни миром и сетом.“ Роман Мома Капора „Ада“, први пут објављен давне 1977. године у библиотеци „Хит“, врло је брзо доживео бројна издања и на тај начин потврдио велику популарност овог аутора. Ново Лагунино издање пружа могућност онима који се до сада нису срили са књижевношћу Мома Капора да се упознају са прозом једног од најчитанијих писаца овог поднебља. Илустрације аутора прате књигу и заокружују причу о реци Сави и необичним становницима њених обала.

Извор: https://www.delfi.rs/knjige/162434_ada_knjiga_delfi_knjizare.html

Ова књига стварана је пре скоро 40 година у Земуну, захваљујући психолозима Весни Огњеновић и Будимиру Нешићу. Почетком седамдесетих, у време покушаја либералног социјализма, била је изузетно прихваћена у јавности, о чему сведоче извештаји о најтраженијим књигама и извештаји о бројним позоришним адаптацијама. После ове књиге, тема о судбинама деце, како се то тада уобичајено називало, „малолетних делинквената“, представљала је један од слободних и смелих погледа у огледало тадашњег друштва које се декларисало као „социјалистичко“. После такозваног „црног таласа“ у филму и литератури, и његовог политичког прогона, друштвено наличје, сасвим другачије од прокламованог и жељеног лика, кроз тему афирмисану у књизи „Поздрави неког“, није могло да се сакрије и протера, па је ускоро постало опште место захваљујући филмовима „Друштвена игра“ Срђана Карановића, „Специјално васпитање“ Горана Марковића и телевизијској серији „Сиви дом“.

Извор: <https://www.knjizara.com/Pozdravi-nekog-Vesna-Ognjenovic-Budimir-Nesic-123484>

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотеке Матице српске, Нови Сад

371.13

СТУДЕНТСКА бајка : лист студената Високе школе струковних студија за образовање васпитача у Кикинди / главни уредник Ангела Месарош Живков. - [Онлајн изд.]. - Електронски часопис. - Год. 1, бр. 1 (2020)- . - Кикинда : Висока школа струковних студија за образовање васпитача у Кикинди; Студентски парламент ВШССОВ у Кикинди, 2020-

Начин приступа (URL): <http://vaspitacka.edu.rs/studentski-casopis/>. - Два пута годишње

ISSN 2738-1323

COBISS.SR-ID 31373577

